

**เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณการหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพยุห์ อําเภอพยุห์
จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2548 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ**

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองสุข วันแวน
ปีที่ทำการวิจัย 2548

บกคดย่อของ

นางสาวอุษณีย์	ศรีภรรมา
นางสาวกมลเนตร	เลิ่งดี
นางสาวธุรีวรรณ	茱ฯจันทร์
นางสาวสมพร	รอนยุทธ

โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระคณิตศาสตร์เรื่อง การคูณการหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพยุห์ อําเภอพยุห์ จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2548 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
- เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระคณิตศาสตร์เรื่อง การคูณการหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพยุห์ อําเภอพยุห์ จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2548 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
- เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนสาระคณิตศาสตร์เรื่องการคูณการหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

วิธีดำเนินการวิจัย

- กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพยุห์ อําเภอพยุห์ จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 20 คน
- การออกแบบวิจัย การวิจัยในครั้งนี้ออกแบบการวิจัยเชิงทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเดียวกัน โดยการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน ดังสัญลักษณ์ $O_1 \times O_2$

O₁ แทน สอบก่อนเรียน

X แทน กิจกรรมการเรียนการสอน

O₂ แทน สอบหลังเรียน

3. เครื่องมือวิจัย การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือวิจัย คือ

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ มิติที่ 3

1) ความหมายของการคุณ

2) การคุณจำนวนที่มีหลักเดียวกับจำนวนที่มีหลักเดียว

3) การสลับที่ของ การคุณ

4) การคุณจำนวนที่มีหลักเดียว กับ 1 และ 0

5) โจทย์ปัญหาการคุณ

6) ความหมายของการหาร

3.2 นวัตกรรมที่ใช้ในการทำวิจัยในที่นี้คือ แบบฝึกเสริมทักษะเกี่ยวกับเรื่องการคุณ การหาร มีทั้งสิ้น 12 ชุด

1) แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่อง การคุณการหาร ซึ่งเป็นแบบปรนัยแบบ

จำนวน 6 ชุด

2) แบบฝึกเสริมทักษะ (การบ้าน) จำนวน 6 ชุด

3.3 เครื่องมือประมาณผล

1) แบบทดสอบ สารคณิตศาสตร์เรื่อง การคุณการหาร ซึ่งเป็นแบบปรนัยแบบ หลายตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ และอัตนัย 4 ข้อ

2) แบบวัดความพึงพอใจ สารคณิตศาสตร์เรื่อง การคุณการหาร 1 ชุด มี 11 ข้อ

3.4 การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ทำหนังสือขออนุญาตผู้บริหาร โรงเรียน โรงเรียนอนุบาลพยุห์ อำเภอพยุห์ จังหวัดศรีสะเกษ

2) ขออนุญาตและติดต่อกับอาจารย์ประจำวิชาคณิตศาสตร์ ของโรงเรียนอนุบาล พยุห์ อำเภอพยุห์ จังหวัดศรีสะเกษ ในวันที่ 16 กันยายน 2548

3) ทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน กับกลุ่มตัวอย่างในวันที่ 21 กันยายน 2548 ใช้เวลา 50 นาที

4) ดำเนินการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 6 คาบ/สัปดาห์ ที่ผู้วิจัยได้จัดทำการเรียนการสอนเรื่อง การคุณการหาร โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นเวลา 2 สัปดาห์

5) ทำการทดสอบและวัดความพึงพอใจหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างในวันที่ 26 กันยายน 2548 ใช้เวลาในการทดสอบ 50 นาที

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์คะแนนก่อนเรียนโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ รวมทั้งหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2) วิเคราะห์คะแนนหลังเรียนโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ รวมทั้งหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ค่าสถิติ t-test ในกรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน
- 4) วิเคราะห์ความพึงพอใจ โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการค้นคว้าข้อมูลสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่อง การคูณ การหาร ก่อนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพยุห์ อำเภอพยุห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ โดยหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ก่อนเรียน และหลังเรียนผลปรากฏว่ากรณีก่อนเรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และผู้ไม่ผ่านเกณฑ์ภาคทฤษฎี 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 โดยผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 28.6$ และ $S = 6.34$)

กรณีหลังเรียน พบร่วมกับนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90 และผู้ไม่ผ่านเกณฑ์ภาคทฤษฎี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 โดยผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 36.7$ และ $S = 4.34$)

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพยุห์ อำเภอพยุห์ จังหวัดศรีสะเกษ ระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน พบร่วมกับนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพยุห์ อำเภอพยุห์ จังหวัดศรีสะเกษ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบร่วมกับนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$ และ $S = 0.75$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียน มีความพึงพอใจในการเรียนก่อนและหลังเรียน ระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียน อยู่ในระดับมาก

ที่สุด 2 ข้อ คือ แบบฝึกห่วยให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น ในความรู้น่าสนใจ ($\bar{X} = 4.65$, 4.65 และ $S = 0.77$, 0.58) และนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ทั้งหมด 9 ข้อ คือ เนื้อหาของเรื่องเข้าใจง่าย เนื้อหา มีความเหมาะสม ผู้สอนเป็นกันเอง กิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ นักเรียนได้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนการสอน ครูสร้างบรรยากาศในห้องเรียนได้เหมาะสม แบบฝึกน่าสนใจ นักเรียน เกิดทักษะการคิดในการคำนวณเรื่องการคุณการหาร และนักเรียนเกิดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.50$, 4.35, 4.40, 4.35, 4.25, 4.45, 4.20, 4.30, 4.50 และ $S = 0.75$, 0.74, 0.69, 0.98, 1.25, 0.75, 1.15, 0.98, 1.00)